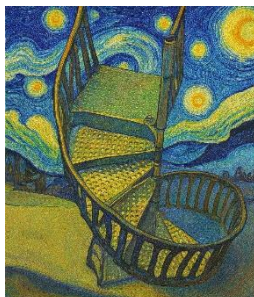

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 27^ο ΤΕΥΧΟΣ

Στον απόηχο του συνεδρίου της EFTA στη Λυών, που ασχολήθηκε εκτεταμένα τουλάχιστον στις εισαγωγικές ομιλίες, με θεραπευτικά ζητήματα που άπτονται της πολιτικής και τον ρόλο των συστημικών θεραπευτών στις παρούσες συνθήκες που η πολιτική εισβάλλει στη θεραπεία, θα ξεκινήσει αυτό το τεύχος μ' ένα ποίημα γεμάτο ευαισθησία, του Δημήτρη Κόκκαλη που αναρωτιέται με αφορμή τη γενοκτονία της Γάζας για το πρόσωπο του ανθρωπισμού σήμερα που καθρεφτίζεται στο βλέμμα των ανθρώπων που αντιστέκονται στην ανεπεξέργαστη καταστροφικότητα και είναι σαν το ζεστό χάδι του ήλιου.

Συνεχίζουμε στο ίδιο μοτίβο με το μανιφέστο των δέκα πολύ σημαντικών ζητημάτων για την ΕΙΡΗΝΗ την ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και την ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ που υπογράφουν συστημικοί θεραπευτές από πολλά κράτη της Ευρώπης.

Το επόμενο άρθρο των Κ. Θεοδωράκη και Κ. Μπατσαλιά που παρουσιάστηκε στο συνέδριο της EFTA, συνδέει την έννοια της διαφοροποίησης κατά Bowen με την έννοια του ενεργού διαφοροποιημένου πολίτη όπως τον βλέπουμε στους Αχαρνείς του Αριστοφάνη να αναλαμβάνει την ευθύνη της επιθυμίας του για ειρήνη, γιατί οι θεσμοί της αρχαίας Ελλάδας του το επιτρέπουν (κάτι που δεν υπάρχει σήμερα). Στον σημερινό δυτικό κόσμο και όχι μόνο, οι πολίτες είναι εκτός πολιτικού συστήματος, δεν συμμετέχουν στις πολιτικές αποφάσεις. Στο ίδιο άρθρο υποστηρίζεται πως οι συστημικοί θεραπευτές μπορούν να δείξουν τον δρόμο γιατί ξέρουμε, με την Β και Γ Κυβερνητική πως οι ίδιες οι οικογένειες καθώς και τα ευρύτερα συστήματα είναι οι πλέον κατάλληλοι να αποφασίζουν για τα ζητήματα που τους αφορούν, κατ' αντιστοιχία και οι κοινωνίες το ίδιο. Μ αυτόν τον τρόπο παίρνουν θέση ισότιμη και συνεργατική με τις οικογένειες, ενώ η ανάλογη θέση των πολιτικών παραπέμπει στην Α Κυβερνητική.

Ο Νίκος Μαρκέτος στρέφει τον φακό της παρατήρησης του προς τα μέσα, στο ενδιαφέρον άρθρο του, για να διερευνήσει τις λεπτές συνιστώσες στις δύσκολες στιγμές που ο θεραπευτής κατακλύζεται από δύσκολα συναισθήματα και αποσυνδέεται από την θεραπεία. Το κύριο ερώτημα που απασχολεί την παρούσα

εργασία και στο άρθρο επιχειρείται να δοθούν απαντήσεις, είναι: πώς μπορεί να διατηρηθεί η σύνδεση στη θεραπεία, όταν ο θεραπευτής βρίσκεται σε έντονη συναισθηματική υπερφόρτιση.

Στο άρθρο της, η Frisine, ασχολείται με το θέμα των εξαρτήσεων και χρησιμοποιεί το γενεόγραμμα για να βοηθήσει τα εξαρτημένα άτομα να τοποθετηθούν μέσα στην ιστορία τους, την οποία έχει καταλάβει η ουσία, με στόχο να επαναδιακδικήσουν την ιστορία τους. Έτσι το σύμπτωμα τοποθετημένο μέσα στο σχεσιακό του πλαίσιο ξαναβρίσκει το νόημα του.

Στο ενδιαφέρον άρθρο της η Gloriana Rangone, αναφέρεται στην θεραπεία παραβατικών εφήβων και πως αυτή εφαρμόζεται, μέσα από την αναφορά συγκεκριμένων κλινικών περιστατικών, με πολυδιάστατο τρόπο που χρειάζεται να συνδυάζει την ευελιξία των θεραπειών αλλά και την αυστηρότητα όταν χρειάζεται. Επίσης είναι πολύ σημαντικό να συμπεριλαμβάνει και όλα τα πλαίσια που συμμετέχει ο έφηβος.

Στο άρθρο του "Από το Ίδρυμα στην Κοινότητα: θεωρητικές και πρακτικές αναθεωρήσεις της έννοιας της κρίσης στο Παράδειγμα της Τεργέστης," ο Λυκούργος Καρατζαφέρης μας περιγράφει εκτενώς το σκεπτικό, το θεωρητικό και πρακτικό υπόβαθρο της σημαντικής προσπάθειας διαχείρισης της κρίσης και κατόπιν της αποασυλοποίησης και αποϊδρυματισμού που έγινε σε Ιταλία, Γαλλία και Ηνωμένο Βασίλειο μετά το 1970, αλλά και τον περιορισμό του μοντέλου τις επόμενες 10ετίες. Επίσης στο τέλος γίνεται αναφορά στα καθ' ημάς ελληνικά δεδομένα και στις δομές που λειτουργούν, ώστε να έχουμε μια σφαιρική εικόνα των προβλημάτων, των αναγκών αλλά και των αλλαγών που θα χρειαστούν.

Τέλος, στο άρθρο τους οι Γιάννης Σιγάλας και Διονύσης Σακκάς μας μεταφέρουν στο ενδιαφέροντα χώρο της εκπαίδευσης εποπτών και συμβούλων. Αναφέρονται σε έμπειρους θεραπευτές που χρειάζονται επιπλέον εκπαίδευση, ώστε να λειτουργήσουν ως επόπτες και στον τρόπο που δομήθηκε στο ΑΚΜΑ αυτό το πρόγραμμα, μέσα από της αρχές της Διαλεκτικής –Συστημικής Επιστημολογικής Προσέγγισης.

Στη βιβλιοκριτική του, ο Ezra N. S. Lockhart σχολιάζει το βιβλίο της Cobb, R. A. (Ed.). (2024). *The therapist's notebook for systemic teletherapy: Creative interventions for effective online therapy*. Routledge. Λέει ότι η Rebecca A. Cobb, στο βιβλίο της, δεν προσφέρει έτοιμες απαντήσεις αλλά το βιβλίο προσκαλεί τον αναγνώστη να ρωτήσει καλύτερες ερωτήσεις. Είναι μια πηγή που αμφισβητεί την υπόθεση ότι η τηλεθεραπεία είναι απλώς ένας συμβιβασμός, αναπλαισιώνοντας την σαν μια σύμπλοκη οικολογία πλούσια σε δυνατότητες. Το βιβλίο αυτό διερευνά

πρακτικά και ηθικά ζητήματα και σέβεται τον ρόλο του θεραπευτή που είναι ταυτόχρονα δημιουργός και συμμετέχων στην θεραπευτική διαδικασία.

Για τη Συντακτική Επιτροπή

Κατερίνα Θεοδωράκη